

ସତ୍ୟବାଦୀ

THE
WORD OF
TRUTH

JANUARY & FEBRUARY 2014

An Oriya Bimonthly Bulletin
Published by the Church of Christ

THE VOICE OF TRUTH

Edited & Published By
Joshua & Kabita Gootam.

CHURCH OF CHRIST

P.O. Box.No. 80, Kakinada
A.P. - 533 001.
Ph : 0884 - 2363722.

Vol.19.Jun & Feb-2014.No-7

Published every two months in Oriya language for
the Restoration of pure New Testament Christianity

ସମ୍ପାଦକଙ୍କ କଲମରୁ...

ପ୍ରିୟ "ସତ୍ୟବାଣୀ" ପାଠକ,

ତୀର୍ଥ ପନ୍ଦର ବର୍ଷ ଧରି ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ଆପଣଙ୍କୁ "ସତ୍ୟବାଣୀ"
ପତ୍ରିକା ପଠାଇବାରେ ଉତ୍ସାହ ଆନନ୍ଦମୟ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ, ଉତ୍ସାହ
ନାମ ଧନ୍ୟ ହେଉ । ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତି ଯୋଗୁଁ, ଏହି ପତ୍ରିକା ବିନାମୂଲ୍ୟରେ
ପଠାଇବାରେ ଆମେମାନେ ସକ୍ଷମ ନୋହୁଁ । ଆସନ୍ତା ମାସରୁ ଏହି
ପତ୍ରିକା ପ୍ରାୟ ହେକାଡ଼ୁ ଉତ୍କଳ ଭାରତର ଶାନ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବାର୍ଷିକ ଚାନ୍ଦା ରୂପେ
୧୦୦/- ଟଙ୍କା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଠିକଣାରେ M.O. ଦ୍ଵାରା ପଠାଇବାକୁ
ଅନୁରୋଧ କରୁ ।

SATYA VANI

H.No. 7-9-35

Sam Murthy Street, KAKINADA, A.P.

PIN - 533001

ସତ୍ୟବାଣୀ

VOICE OF TRUTH

VOL - XIX

KAKINADA

JAN-FEB-2014

ପରମେଶ୍ୱର କି ଅଛନ୍ତି ?

(Is there a God ?)

ମୁଁ ଏକ ସିଂହ ସଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରତିମାକୁ ସ୍ତମ୍ଭରେ ବହି ନେଇ ଯାଉଥିବା ଦେଖି ଭାବିଲି, ପ୍ରତିମା ସେମାନେ ବହି ନେଇ ଯାଉଥିଲେ, ପ୍ରତିମା ସେମାନଙ୍କୁ ବହି ନ ପାରେ ! ଏହି ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖି, ପୁରାତନ ନିୟମର ଏକ ଘଟଣା ମୋର ମନେ ପଡ଼ିଲା - ପାଲେଷ୍ଟାଇନ୍ ଦେବତା ଦାଗୋନ୍ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସିନ୍ଦୁକ ରଖିବାରୁ ସେହି ପ୍ରତିମା ସାକ୍ଷ୍ୟ ସିନ୍ଦୁକ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁହଁ ମାଡ଼ି ପଡ଼ି ଯାଇ ଥିଲା । (୧ମ ଶାମୁୟେଲ ୫:୧-୭) । ଦାଗୋନ୍ ଦେବତା ଆପେ ଉଠି ନ ପାରିବାରୁ, ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସୀ ପାଲେଷ୍ଟାଇନମାନେ ତାହା ଉଠାଇ ସ୍ୱପ୍ନାନରେ ରଖିଥିଲେ ।

ପ୍ରତିମା ଓ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁଳନା :

ପ୍ରତିମା : “ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିମା ସବୁ ରୂପା ଓ ସୁନା, ମନୁଷ୍ୟର ହସ୍ତକୃତ କର୍ମ ଅଟେ । ସେମାନଙ୍କର ମୁଖ ଅଛି, ମାତ୍ର ସେମାନେ କଥା କହନ୍ତି ନାହିଁ । ଚକ୍ଷୁ ସେମାନଙ୍କର ଅଛି, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର କର୍ଣ୍ଣ ଅଛି, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, ନାସିକା ସେମାନଙ୍କର ଅଛି ମାତ୍ର ସେମାନେ ଆତ୍ମାଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କର ହସ୍ତ ଅଛି, ମାତ୍ର ସେମାନେ ସ୍ପର୍ଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଚରଣ ସେମାନଙ୍କର ଅଛି, ମାତ୍ର ସେମାନେ ଗମନ କରନ୍ତି ନାହିଁ । କିଅବା କଣ୍ଠରେ ସେମାନେ କଥା କହନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ମାଣକାରୀମାନେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଠାରେ ନିର୍ଭରକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ତୁଲ୍ୟ ହେବେ । ” (ଗୀତ ୧୧:୫-୮)

ଯିଶାଜୟ ୪୪:୯-୧୭ ପଦରେ ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମା ନିର୍ମାଣକାରୀମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଅଛି । “ ....ସେ ଆପଣା ନିମନ୍ତେ

ଏରସ ବୃକ୍ଷ କାଟେ, ତର୍ପା ଓ ଆଲୋନ ବୃକ୍ଷ ନିଏ, ସେ ବନବୃକ୍ଷ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ବୃକ୍ଷ ଆପଣା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ କରେ, ସେ ଦେବଦାରୁ ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କରେ ଓ ବୃକ୍ଷ ତାହା ବଢ଼ାଏ । ଏ ଉତ୍ତାରେ ତାହା ମନୁଷ୍ୟର ଜାଳେଣି କାଷ୍ଠ ହୁଏ, ସେ ତହିଁରୁ କିଛି ନେଇ ଅଗ୍ନି ତାପ ନିଏ, ଆଉ, ସେ ତାହା ଜାଳି ରୁଟୀ ପାକ କରେ, ଆହୁରି, ଗୋଟିଏ ଦେବତା କରି ତାହା ପୂଜା କରେ, ସେ ଗୋଟିଏ ଖୋଦିତ ପ୍ରତିମା କରି ତାହା ଆଗରେ ଦଣ୍ଡବତ୍ କରେ ।”

ପ୍ରତିମା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଦୁଃଖସୁଖରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରେ ନାହିଁ । ରୋଗୀ ଶରୀରକୁ ସୁସ୍ଥ କରି ପାରେ ନାହିଁ । କିଅବା ଆତ୍ମାକୁ ଅନନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁରୁ ରକ୍ଷା କରିପାରେ ନାହିଁ, ଦେବତାଗଣ ସେମାନଙ୍କ ଉଚ୍ଚମାନଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ।

ଜୀବନ୍ତ ପରମେଶ୍ଵର :- “ଯେଉଁ ଈଶ୍ଵର ଜଗତ ଓ ତନ୍ମୁଖସ୍ଥ ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଭୁ ହେବାରୁ ହସ୍ତ ନିର୍ମିତ ମନ୍ଦିର ସମୂହରେ ବାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିଅବା ତାହାଙ୍କର କୌଣସି ଅଭାବ ଥିବାରୁ ମନୁଷ୍ୟ ହସ୍ତ ଦ୍ଵାରା ସେବିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଯେଣୁ ସେ ସ୍ଵୟଂ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜୀବନ, ନିଶ୍ଵାସ ଓ ସମସ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଦାନ କରନ୍ତି । ଆଉ, ସେ ପୃଥିବୀର ସର୍ବତ୍ର ବାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତି ଠାରୁ ସମସ୍ତ ମାନବ ଜାତି ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକାଳ ଓ ନିବାସର ସୀମା ସ୍ଥିର କରିଅଛନ୍ତି ।” (ପ୍ରେରିତ ୧୭:୨୪-୨୬)

ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵର ଅନନ୍ତଜୀବୀ ଅଟନ୍ତି । (ଗୀତ ୯୦:୨) ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । (ଆଦି ୧:୧) । ସର୍ବଜ୍ଞାନୀ ଅଟନ୍ତି (ଗୀତ ୧୩୯:୧-୩) । ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ (ଆଦି ୧୮:୧୪; ମାଥୁ ୧୯:୨୬) ଓ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ଅଟନ୍ତି (ଗୀତ ୧୩୯:୪-୧୨) । ପାପକ୍ଷମା କାରୀ (ଏରୁ ୮:୧୨), ନ୍ୟାୟୀ (ଗୀତ ୮୯:୧୪), ପବିତ୍ର (ଯିଶାଜୟ ୬:୩) ଏବଂ ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ଅଟନ୍ତି । (ମଲାଖୁ ୩:୬)

ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ପ୍ରମାଣ :

ସୃଷ୍ଟି :- ଆଦି ୧:୧ ପଦରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ସତ୍ୟତା ପଢ଼ିପାରୁ । ଛଅଦିନରେ ଆକାଶ ସମସ୍ତ ଓ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ଜୀବରାଶି ସେ ସୃଷ୍ଟି କରିଅଛନ୍ତି ।

ଉତ୍ତ୍ରାଏଳ :- ଅବ୍ରାହମଙ୍କୁ ଏକ ମହାଗୋଷ୍ଠୀ ରୂପେ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବେ

ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ । (ଆଦି ୧୨:୧-୩, ଗାଳାତା ୩:୧୬-୨୯) । ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସମସ୍ତ ଜାତି, ଗୋଷ୍ଠୀ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ଅନେକ ସମୟରେ ଇଶ୍ରାଏଲ ଗୋଷ୍ଠୀ ବିନାଶ ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ଥିବା ସତ୍ତ୍ଵେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅବ୍ରାହମଙ୍କ ବଂଶଧର ଇଶ୍ରାଏଲ ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରି ଆସୁଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ମିସର ଓ ବାବିଲୋନର ବନ୍ଦୀତ୍ଵରେ ଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ସଦାପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ବାହୁବଳ ଦ୍ଵାରା ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ, ଯେପରିକି ସେହି ଯିହୂଦା ଗୋଷ୍ଠୀ ଦ୍ଵାରା ଏହି ଜଗତରେ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇପାରେ ।

ପରିତ୍ରାଣ :- ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତି ହୋଇପାରେ । ସୁସମାଚାର ପରିତ୍ରାଣର ଶକ୍ତି ସେ ରଖି ଅଛନ୍ତି । ଅତଏବ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର ବିନା ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଏ ନାହିଁ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ :- ସେ ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ସଙ୍ଗେ ଏକ ଉତ୍ତମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ରୂପେ ଜୀବନଯାବନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାହାଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ତାହାଙ୍କ ଶକ୍ତି ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ଜଣେ ଘୋର ପାପୀକୁ, ଏକ ନମ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ରୂପେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରନ୍ତି । ଏକ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ, ସତ୍ୟବାଦୀ ରୂପେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରେ । ଶାଉଲ ସଦୃଶ୍ୟ ତାଡ଼ନାକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରେରିତ ରୂପେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ପାରିଥିଲେ । ପିତର ଯେ କି ତାହାଙ୍କୁ ଅସ୍ଵୀକାର କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ସେ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକ ରୂପେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପେଟ୍ରିକସ ଦିନରେ ପ୍ରଥମ ସୁସମାଚାର ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାରିତ ହୋଇଥିଲା । ସେ ନୂତନ ନିୟମର ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । ସେ ବିଶୁଦ୍ଧ ଜୀବନକୁ ପରିଶୁଦ୍ଧ କରି ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି ।

ପରମେଶ୍ଵର କି ଅଛନ୍ତି ?

ଯଦି ପରମେଶ୍ଵର ନାହାନ୍ତି, ବାଇବଲ ଏକ ହାସ୍ୟାସ୍ତବର ପୁସ୍ତକ । ପାପ ନାହିଁ, ପରିତ୍ରାଣର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ମଣ୍ଡଳୀ, ପରିତ୍ରାଣ, ସ୍ଵର୍ଗ ଓ ପାତାଳ କିଅବା ବିଚାର ନାହିଁ । ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ଜୀବନର ଆରମ୍ଭ କିପରି ହେଲା ? ନିର୍ଜୀବ ବସ୍ତୁରୁ କି ଜୀବନ ଉତ୍ପାଦିତ ହେଲା ?

ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଅଛୁ । (ଆଦି ୧:୨୬, ୨୭) । ଆମ୍ଭେମାନେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛୁ, ଏହି ଜଗତରେ ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କଅଣ, ଏହି ଜୀବନ ପରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଗତି କଅଣ, ବାଇବଲ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଏ । ବାଇବଲ ଶିକ୍ଷା ଅନୁସରଣ କଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିତ୍ୟ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିବା ।

- Albert Gardner

ଶୟତାନ : ସତେ କି ସେ ଅଛି ?

(Satan : Is he real ?)

ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ (ଯୋହନ ୧୭:୧୭) । ଏହି ସତ୍ୟାନୁଯାୟୀ ଶୟତାନର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ସତ୍ୟବାକ୍ୟ ଇଶ୍ୱର ନିସ୍ପଦିତ (୨ ତୀମଥ ୩:୧୬) । ଏହି ସତ୍ୟ ଓ ଇଶ୍ୱର ନିସ୍ପଦିତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଶୟତାନର ସତ୍ୟତା ଜ୍ଞାତ ହୋଇପାରିବା ? ଏହି ଶୟତାନ କିଏ ଓ ତାହାର ଉତ୍ପତ୍ତି କଅଣ ? ଯଦି ଶୟତାନର ଅସ୍ତିତ୍ୱ ସତ୍ୟ ଅଟେ, ଆମ୍ଭେମାନେ କିପରି ତାହାଠାରୁ ଆପଣାକୁ ରକ୍ଷା କରିପାରିବା ?

ସର୍ବପ୍ରଥମେ, ଏକ ସର୍ପର ରୂପ ଧାରଣ କରି ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନରେ ହବାକୁ ପ୍ରବଞ୍ଚନା କରିବା ଆଦି ପୁସ୍ତକରେ ପଢ଼ିଥାଉ । ଆଦମ ଓ ହବାକୁ ଶୟତାନ ଯେପରି ଭାବେ ପ୍ରବଞ୍ଚନା କରିଥିଲା, ସେହି ସୁତ୍ର ସେ ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରୟୋଗ କରୁଅଛି । ଶୟତାନ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ଆବଶ୍ୟକ (ରୋମୀୟ ୩:୨୧-୨୬), ନଚେତ୍ ଅନନ୍ତ ଜୀବନରେ ପ୍ରବେଶ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତି, ଯାହାଙ୍କ ଠାରେ ଲେଖ ମାତ୍ର ଅକ୍ଷକାର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଶୟତାନ ଘୋର ଅକ୍ଷକାର, ପାପ, କଳଙ୍କ ଦୁଷ୍ଟକ୍ରିୟାର ପ୍ରତୀକ ।

ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ପିତା, ଶୟତାନର ଅକ୍ଷକାରରୁ ଦୂରରେ ରହନ୍ତି । (କଲସୀ ୧:୧୬) । ଯଦିଓ ଶୟତାନର ସୃଷ୍ଟି ବିଷୟରେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ମୌନ ରହେ, ଏହା ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସୁବେଚନା ସହ ସୃଷ୍ଟ ଆତ୍ମା ଅଟେ ।

ବାସ୍ତବତାରେ ଆଲୋଚନା କଲେ, ଶୟତାନ କୌଣସି ପଶୁ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଭବ ହୋଇନାହିଁ । କାରଣ ପଶୁମାନଙ୍କ ବିବେଚନା ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ । ଶୟତାନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ନୁହେଁ, କାରଣ ମନୁଷ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁ ନ ଭୋଗିଲେ, ଆଦିକ ସ୍ଥିତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସେ ନାହିଁ । ଶୟତାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁ ଏହି ଜଗତରେ ପ୍ରବେଶ କରି ନ ଥିଲା । (ରୋମୀୟ ୫:୧୨)

ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ଏକ ଶ୍ରେଣୀର ଜୀବ ସୃଷ୍ଟି ହେଲେ, ଯେଉଁମାନେ ଏହି ଜଗତରେ ନିବାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ (୧) ଦୂତଗଣ-Angels (ଦାନିୟେଲ ୩:୨୮, ଏବ୍ରୀ ୧୩:୨), (୨) କିରୁପ-Cherubim (ଆଦି ୩:୨୪), (୩) ସରାଫ (ଯିଶାୟ ୬:୨), (୪) ପ୍ରଧାନ ଦୂତ-Arch Angel, ଦାନିୟେଲ ୯:୨୧, ୧୦:୧୩, ୨୧)

ସଦାପ୍ରଭୁ ଅନେକ ବିଷୟ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଥାନ୍ତି, ଯାହାକି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ରହସ୍ୟ ଅଟେ । (ଦି:ବି ୨୯:୨୯) । କିନ୍ତୁ ଶୟତାନ ଯେ ଏକ ସତ୍ୟତା, ତାହା କେହି ମନା କରି ନ ପାରେ । ସେ ଏକ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି, କାରଣ ତାହାଙ୍କ ବିନୁ କୌଣସି ବିଷୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନାହିଁ (ଯୋହନ ୧:୧) । ଦ୍ୱିତୀୟ ସଦାପ୍ରଭୁ କୌଣସି ପାପମୟ, ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମା ସୃଷ୍ଟି କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । (ଲେବୀ ୧୧:୪୫, ୨ କରିନ୍ଥୀ ୫:୨୧, ୧ମ ପିତର ୧:୧; ୨:୨୨) ଅତଏବ ଶୟତାନ ଏକ ପତିତ ଦୂତ, କିଅବା ପତିତ କିରୁପ (୩) କିଅବା ପତିତ ସରାଫ (୪) କିଅବା ପତିତ ପ୍ରଧାନ ଦୂତ (୫) କିଅବା ଅନ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ଜୀବ, ଯାହାର ଆପଣାର ସ୍ୱଭାବ ଅଛି । ୨ୟ ପିତର ୨:୪ ବାକ୍ୟାନୁଯାୟୀ ଦୂତମାନେ ପାପ କରିପାରନ୍ତି ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ନିତ୍ୟ ଶାସ୍ତି ଅଛି । ଏପରି ଭାବେ ଅସଂଖ୍ୟ ଦୂତମାନେ ପାପ କରି, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରୁ, ଅନୁଗ୍ରହ ଠାରୁ ପତିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ଏସବୁ ବିଷୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ମୌନ ରହିଥିବାରୁ ଆମ୍ଭମାନେ ମୌନ ରହୁ ।

ଶୟତାନ ଏକ ବାସ୍ତବ ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥିବାରୁ, ତାହା ଠାରୁ ଆମ୍ଭମାନେ ସତର୍କ ରହୁ । ତାହାର ଅସଂଖ୍ୟ ଧୂର୍ଜତାରୁ ଆମ୍ଭମାନେ ଅଜ୍ଞାନ ନ ରହୁ । ଏହାର ଧୂର୍ଜତା ବିଷୟରେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରରେ ବିପୁଳ ଭାବେ, ସାଙ୍କେତିକ ଭାବେ ଲିଖିତ ହୋଇଅଛି ।

ଚତୁର ଶୟତାନ ସରଳ କୌଶଳତାରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ପ୍ରବଞ୍ଚନା କରେ । ମନୁଷ୍ୟର “ସ୍ଵଇଚ୍ଛା”ର ଅସ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟକୁ ଗ୍ରାସ କରିବାରେ ସେ ପଟୁ । “ସ୍ଵଇଚ୍ଛା”ର ଅସ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟର ପତନ ଓ ତାହାର ଲାଭ ହୁଏ । ତାହାର ଅନୁସରଣକାରୀମାନେ ଅସଂଖ୍ୟ (ମାଥୁର ୭:୧୩) । ଶୟତାନର ବିରୁଦ୍ଧମାନେ ସ୍ଵଳ୍ପ ।

ତାହାର ସ୍ଵକୃତ ସଫଳତା ତାହାର ନାମରୁ ଆୟେମାନେ ଜ୍ଞାତ ହୋଇପାରିବା (୧) ଅବଦୋନ (Abdon) ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୯:୧୧ (୨) ବିପକ୍ଷ (Adversary) ୧ମ ପିତର ୫:୮, ୧ମ ରାଜାବଳି ୧୧:୪, ଆୟୁବ ୩:୩) (୩) ନରଘାତକ (Murderer, (ଯୋହନ ୮:୪୪) (୪) ଅକ୍ଷକାରର ଜଗତପତି (Darkness, (ଏଫିସୀ ୬:୧୨) । ସେ ଅକ୍ଷକାର ବାସୀ । ସର୍ପ (Serpent, (ଆଦି ୩:୪) । ତାହାର ଶେଷ ଗତି ବିଷୟରେ ବାକ୍ୟ କହେ, “ସେହିଦିନ ସେମାନେ ଦଣ୍ଡ ପାଇବେ, ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାମୁରୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ପରାକ୍ରମର ଗୌରବରୁ ଦୂରୀକୃତ ହୋଇ ଅନନ୍ତ ବିନାଶ ଭୋଗ କରିବେ ।” (୨ ଥେସ ୧:୯)

ଶୟତାନ ଅଧିକାରୀ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆପଣାର ବଶରେ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଅଛି । ତଥାପି ସେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିଜୟୀ ନୁହେଁ । ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି, ବାସ୍ତୁଜିତ ହୋଇ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ବଶରେ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ବ୍ୟସ୍ତ । ତେଣୁକରି ପିତର କହନ୍ତି, “ସଚେତନ ହୋଇ ଜାଗ୍ରତ ରୁହ ! ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷ ଶୟତାନ ସିଂହପ୍ରାୟ ଗର୍ଜନ କରି କାହାକୁ ଗ୍ରାସିବ, ଏହା ଖୋଜି ରୁଲୁଅଛି ।” (୧ମ ପିତର ୫:୮)

ଶୟତାନ ବାସ୍ତବରେ ଅଛି, ତାହାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ପରାସ୍ତ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଶେଷ ବିଚାର ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣାକୁ ଜାଗତିକ ଅଭିଳାଷରୁ ଦୂରରେ ରହି ପବିତ୍ର ହୁଅ । ଶୟତାନ ଚତୁରତା ଜ୍ଞାତ ରହି ତାହାର ପ୍ରତିରୋଧ କର । ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଶ୍ଵସ୍ତ ଜୀବନ କଲେ, ଜୀବନରୂପ ମୁକୁଟ ପାଇପାରିବା ।

- Graham Walker

ହାତରେ ବାଇବଲ, ତଥାପି ବିନଷ୍ଟ (With Bible, but lost)

ବାଇବଲ ଜଗତରେ ସର୍ବାଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ବିକ୍ରୀ ହୁଏ । ତଥାପି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ନୁହେଁ । ପବିତ୍ର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁବାଦିତ ହୋଇ, ଛାପିତ ହୋଇ ଅନେକ ପ୍ରଦେଶରେ ଅନେକ ଜାତି ମଧ୍ୟରେ ବିତରଣ କରାଯାଉଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶରେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରିତ ହେଉ ନାହିଁ । ଅନେକ ଗୃହରେ ବାଇବଲ ଦେଖିବାକୁ ପାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକାଂଶ ଲୋକେ ବାଇବଲର ବାକ୍ୟ ବିଷୟରେ ଅଜ୍ଞ ଅଟନ୍ତି ।

ହାତରେ ବାଇବଲ ଥିଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଯେତେ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ହାତରେ ଥିବା ବାଇବଲ ଖୋଲି ନ ପଢ଼ନ୍ତି, ସେତେଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଇବଲର ବାକ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଫଳପ୍ରସ୍ତ ନୁହେଁ । ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ପଢ଼ି, ଧ୍ୟାନ କରି, ତାହା ଅନୁସରଣ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମେମାନେ ଆଶୀର୍ଵାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିବ ।

ଜଗତରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଜୀବନରେ ବହୁତ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସି ନାହିଁ । ବାଇବଲ, ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟା ଲବ୍ଧ ନ ହେବା, ଏହାର କାରଣ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ଅନୁସରଣ ନ କରିବା । ସତ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ସତ୍ୟ ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ । (ଯୋହନ ୮:୩୨) ଯୁବକ ତାମଥିଙ୍କୁ ପ୍ରେରିତ ପାଇଲ ଉତ୍ସାହିତ କରି କହନ୍ତି, “ବାକ୍ୟ ଧ୍ୟାନ କର” (୨ ତାମଥି ୨:୧୫) । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ପରୀକ୍ଷା କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଅନ୍ତି । (ଯୋହନ ୫:୩୯) “...ମନୁଷ୍ୟ କେବଳ ରୋଟୀରେ ବଞ୍ଚିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ମୁଖରୁ ନିର୍ଗତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାକ୍ୟରେ ବଞ୍ଚିବ ।” (ମାଥୁର ୪:୪)

ଆପଣଙ୍କ ହାତରେ କି ଏକ ବାଇବଲ ଅଛି ? ଆପଣ କି ତାହା ଅନୁସରଣ କରୁଅଛନ୍ତି ? ଆପଣଙ୍କ ଉତ୍ତର ଯଦି “ହଁ” ଅଟେ, ତେବେ ଆପଣ ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିନଷ୍ଟ ନୁହନ୍ତି । ଅନ୍ୟମାନେ କଅଣ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛନ୍ତି, ସେ ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତିତ ହୁଅ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ଅନୁସରଣ କର । ଏତଦ୍ଵାରା ଆପଣମାନେ ସତ୍ୟର ସନ୍ଧାନ ପାଇପାରିବେ ଓ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବେ । ବାଇବଲ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣଙ୍କ ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ, ଦିନ ଆସିବ ଯେବେ ଏଥିରେ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ଆପଣଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବ ।

- J.C. Choate

ହସ୍ତ

(The Hand)

ପବିତ୍ର ବାକ୍ୟରେ ଅନେକ ସତର୍କତାର ଚିହ୍ନ ପଢ଼ିପାରୁ । ଏହା ପୁସ୍ତକ କର୍ତ୍ତା ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆତ୍ମାର ସତର୍କତା ବିଷୟରେ ଲେଖନ୍ତି, “ହେ ଭାଇମାନେ, ସାବଧାନ, ଯେପରି ଜୀବନ୍ତ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରୁ ବିମୁଖକାରୀ ଦୁଷ୍ଟ, ଅବିଶ୍ଵାସୀ ହୃଦୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର କାହାରି ଠାରେ ନଥାଏ । କିନ୍ତୁ କାଳେ ପାପର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କଠିନ ମନା ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆଜି ସୁଯୋଗ ଥାଉ ଥାଉ ପ୍ରତିଦିନ ପରସ୍ପରକୁ ଉତ୍ସାହ ଦିଅ ।” (ଏହ୍ରୀ ୩:୧୨-୧୩)

ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସତର୍କ କରେ : ପାପ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ମରଣଦାୟକ ! ପାପ ସ୍ଵାଧୀନତା ପ୍ରକଟ କରେ, କିନ୍ତୁ ପାପ ବନ୍ଧନରେ ବାନ୍ଧେ । (ଯୋହନ ୮:୩୪) । ପାପ ସୁଖ ସନ୍ତୋଷର ଜୀବନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରେ, କିନ୍ତୁ ମୃତ୍ୟୁର ସମ୍ମୁଖୀନ କରେ । (ଏହ୍ରୀ ୧୧:୨୫, ରୋମୀୟ ୬:୨୩) । ଏହା ସ୍ଵେଚ୍ଛା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରେ, କିନ୍ତୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କୁ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ର କରେ । (ରୋମୀୟ ୧:୧୮) । ପାପରେ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଗତି ଅଶୋଚନୀୟ । “ଜୀବିତ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ହସ୍ତରେ ପଡ଼ିବା ଭୟଙ୍କର ବିଷୟ !” (ଏହ୍ରୀ ୧୦:୩୧) । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିରାପତ୍ତା ନିମନ୍ତେ ସତର୍କତାର ଚିହ୍ନ ଦିଆଯାଏ । ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେମମୟ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ପିତା, ଆପଣା ଲିଖିତ ବାକ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଆଗାମୀ ବିପଦର ସତର୍କ କରାନ୍ତି ।

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରକଟ କରି କହେ, “ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ହସ୍ତ ଛୋଟ ହୋଇ ଯାଇ ନାହିଁ ଯେ, ତାହା ପରିତ୍ରାଣ କରି ନ ପାରେ, କିଅବା ତାହା ଶୁଣି ନ ପାରେ । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅପରାଧ ସବୁ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଚ୍ଛେଦ ଘଟାଇଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଠାରୁ ତାହାକୁ ମୁଖ ଲୁଚାଇଅଛି, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ।” (ଯିଶାଇୟ ୫୯:୧-୨)

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଅପାର ପ୍ରେମ ଦ୍ଵାରା, ପାପକ୍ଷମା ଓ ଅନନ୍ତଜୀବନ ତାହାଙ୍କ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ର ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଲବ୍ଧ ହୋଇଅଛି । ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନେ ପାପକ୍ଷମା ଓ ଅନନ୍ତଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛୁ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପାପଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମମାନେ ତାହାଙ୍କ ଠାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା, ତାହାଙ୍କ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ର ଦ୍ଵାରା

ତାହାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇଅଛୁ । (ଏଫିସୀ ୧:୭) “ସେହି ସମ୍ମିଳନର ବାକ୍ୟ ଏହି, ଈଶ୍ଵର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ଜଗତକୁ ଆପଣା ସହିତ ସମ୍ମିଳିତ କରୁଥିଲେ, ସେ ଜଗତବାସୀଙ୍କର ଅପରାଧ ଗଣନା ନ କରି ସେହି ସମ୍ମିଳନର ବାକ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି । (୨ କରିନ୍ଥୀ ୫:୯)

ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କାରୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ପରମେଶ୍ଵର ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରଦାନ କରିବେ (ପ୍ରେରିତ ୧୬:୩୦-୩୧) । ପାପୀ ମନୁଷ୍ୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶ୍ରବଣ କରି, ପାପ ଜୀବନରୁ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ ସ୍ଵୀକାର କରି ବାସ୍ତବିକ ହେବା ଦ୍ଵାରା ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ପାରିବ । (ପ୍ରେରିତ ୨:୩୮) ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅନୁସରଣକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେ ଆପଣା ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ପବିତ୍ର କରନ୍ତି । (୧ମ ଯୋହନ ୧:୭)

ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ତାହାଙ୍କ ଠାରେ ବିଶ୍ଵାସ କରି, ତାହାଙ୍କ ସହଭାଗିତାରେ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ - *La mano de Dios* - ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତ କଠିନ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏହା କ୍ଷମା, ଶାନ୍ତି, ନିରାପତ୍ତା ଓ ଅନନ୍ତଜୀବନ ଦତ୍ତକାରୀ ହସ୍ତ ଅଟେ ।

ଆପଣ କି ସେହି ମହାନ ହସ୍ତ ତଳେ ଶରଣ ନେଇଅଛନ୍ତି ?

- David Sargent

ଆଦରଣୀୟ ହାନ୍ନା (Adorable Hanna)

ରାମାଥୟିମ୍ - ସପ୍ତମ ପ୍ରଦେଶରେ ଇପ୍ତୟିମୀୟ ଇଲ୍‌କାନାଙ୍କ ଗୃହିତ୍ରୀ ଥିଲେ । ଜଣକର ନାମ ହାନ୍ନା ଓ ଅନ୍ୟର ନାମ ପନ୍ନିନା । ହାନ୍ନା ନାମର ଥିବା କୁପା ଓ ପନ୍ନିନା ନାମର ଅର୍ଥ ମୁକ୍ତା । ପନ୍ନିନାଙ୍କ ସନ୍ତାନ ସତ୍ତା ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ହାନ୍ନା ବନ୍ଧୁକ ଥିଲେ । ଇଲ୍‌କାନା ସପରିବାରରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଶୀଲୋହକୁ ଯାଇ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆରାଧନା କରୁଥିଲେ । ହାନ୍ନାଙ୍କ ପ୍ରତି ଇଲ୍‌କାନାଙ୍କ ପ୍ରେମ ପ୍ରଗାଢ଼ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପନ୍ନିନା ତାହାଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କରେ ଓ ସେ ରୋଦନ କରି କିଛି ଖାଆନ୍ତି ନାହିଁ । (୧ମ କୋରିନ୍ଥୀ ୧୩:୧) । ପନ୍ନିନାଙ୍କ ଅସତ୍ ବ୍ୟବହାରରେ ହାନ୍ନା ତିତ୍ତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ

ଠାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ମନାସି କହିଲେ, “...ହେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟପତି ସଦାପ୍ରଭୋ, ଯେବେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ଦାସୀର ଦୁଃଖ ପ୍ରତି ନିତାନ୍ତ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବ ଓ ମୋତେ ସ୍ମରଣ କରି ଆପଣା ଦାସୀକୁ ପାସୋରିବ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଆପଣା ଦାସୀକି ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷ ସନ୍ତାନ ଦେବ, ତେବେ ମୁଁ ତାହାର ଯାବଜୀବନ ତାହାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦାନ କରିବି ଓ ତାହାର ମସ୍ତକରେ କ୍ଷୁର ଲାଗିବ ନାହିଁ । (୧୦ମ ପଦ)

ହାନୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ବେଦନା କାଳିଥିଲେ । ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କ ନିବେଦନ ଶ୍ରବଣ କଲେ । ହାନୁ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇ ଏକ ପୁତ୍ର ପ୍ରସବ କଲେ । “...ମୁଁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମାଗିଥିଲି, ଏହା କହି ତାହାର ନାମ ଶାମୁୟେଲ (ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦର) ରଖିଲା ।” (୨୦ମ ପଦ)

ହାନୁଙ୍କ ଚିନ୍ତନନା ହୃଦୟ, ଦୁଃଖଭରା ମାନସ ତାହାଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରିଥିଲା । ଯାକୁବ କହନ୍ତି, “ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହୁଅ, ସେଥିରେ ସେ ତୁମର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବେ ।... (ଯାକୁବ ୪:୮) ” ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଜୀବନର ଦୁଃଖ, କଷ୍ଟ, କ୍ଳେଶ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ପରୀକ୍ଷା ଅଟେ । “ଯେପରି ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷିତ କ୍ଷୟଶୀଳ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷାସିଦ୍ଧ ବିଶ୍ୱାସ, ତାହା ଯାଶୁଶୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ସମୟରେ ପ୍ରମାଣ, ଗୌରବ ଓ ସମ୍ମାନର କାରଣ ହେବ ।” (୧ମ ପିତର ୧:୭) “ପୁଣି, ସଙ୍କଟ ଦିନରେ ଆତ୍ମକୁ ଡାକ, ଆତ୍ମେ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଆତ୍ମର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଡାକିଲି ଓ ମୋ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କଲି, ସେ ଆପଣା ମହିରରୁ ମୋହର ରବ ଶୁଣିଲେ,....” (ଗୀତ ୧୮:୨,୭) । ବିଶ୍ୱାସର ଯୋଦ୍ଧାମାନେ ଆପଣା ଆପଣା ଦୁର୍ଦ୍ଦିନରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ଆର୍ତ୍ତନାଦ କଲେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନାର ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ, କାରଣ “କାରଣ ଧାର୍ମିକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ବିନତୀ ପ୍ରତି ତାହାଙ୍କ କର୍ଣ୍ଣ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଅଟେ ।” (୧ମ ପିତର ୩:୧୨, ଯୋହନ ୯:୩୧)

ହାନୁ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ ଏକ ନାସରାୟ ରୂପେ ପାଳନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ । ସେ ଯେପରି ଆଜୀବନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରାଜ୍ଞତାରେ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିପାରିବେ, ହାନୁ ତାହାଙ୍କୁ ଏପରି ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେଇଥିଲେ । ଛୋଟ ବାଳକ ଶାମୁୟେଲ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆରାଧନା ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାତ ଥିଲେ । (୨୮ତମ ପଦ) ଜ୍ଞାନୀ ଶଲୋମନ କହନ୍ତି “ବାଳକ ଗତବ୍ୟ ପଥରେ ତାହାକୁ ଶିକ୍ଷିତ କରାଅ । ତେଣୁ ସେ ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ ହେଁ ତହିଁରୁ ବିମୁଖ ହେବନାହିଁ ।” (ହିତ ୨୨:୬) ଯାକବେଦ ଆପଣା

ସନ୍ତାନସନ୍ତତିମାନଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଭୟଭକ୍ତିରେ ପାଳନ କରିଥିଲେ । ମୋଶା, ପାରୋଙ୍କ ପୋଷିତ ପୁତ୍ର, ଆପଣା ମାତା ଯାକବେଦଙ୍କ ଲାଳନପାଳନରେ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ମାତମୟୀ ଲୋୟି ଓ ମାତା ଇଉନୀକୀ ବାଳକ ତାମଥିଙ୍କୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଠାରେ “ବିଶ୍ଵାସ” ରେ ଲାଳନପାଳନ କରିଥିଲେ । (୨ୟ ତାମଥି ୨:୫) । ପ୍ରେରିତ ପାଉଲ ଏଫିସୀ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଲେଖୁଥିଲେ, “ ପୁଣି ହେ ପିତାମାନେ, ଆପଣା ଆପଣା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିରକ୍ତ କର ନାହିଁ, ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଓ ଚେତନା ଦ୍ଵାରା ପ୍ରତିପାଳନ କର ।” (ଏଫିସୀ ୬:୪)

ହାନା ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ନିମନ୍ତେ ବିନତୀ କରିଥିଲେ ଓ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାହାକୁ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଦାନ କରିଥିଲେ । ସେ ତାହାଙ୍କ ନାମ ଶାମୁୟେଲ ରଖିଲେ । ସେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ମନାସିବା ମାନତାନ୍ୱୟାୟୀ ବାଳକ ଶାମୁୟେଲଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଥିଲେ । “ଏହି ବାଳକ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲି, ଆଉ ମୁଁ ଯାହା ମାଗିଥିଲି, ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ନିବେଦନ ଅନୁସାରେ ମୋତେ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏଣୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିବେଦନ କଲି, ସେ ଯାବତ୍ତାବନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିବେଦିତ ହେଲା, ଏ ଉତ୍ତାରେ ସେ ସେଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆରାଧନା କଲା ।” (୧ମ ଶାମୁୟେଲ ୧:୨୭-୨୮,) ଯଦିଓ ମାତାମାନଙ୍କୁ ଆପଣା କୋମଳ ସନ୍ତାନସନ୍ତତି ମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦୂରରେ ରହିବା କଷ୍ଟକର, ହାନା ଆପଣା ପୁତ୍ରକୁ ଆପଣା ମାନତନ୍ୱୟାୟୀ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା କହେ, “ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ମାନତ ମନାସିଲେ, ତାହା ଦେବାକୁ ବିଳମ୍ବ କରିବ ନାହିଁ ।...ଯାହା ତୁମ୍ଭ ଓଷରୁ ନିର୍ଗତ ହୋଇଅଛି, ତାହା କରିବାକୁ ମନୋଯୋଗ କରିବ । ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ମୁଖରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରି ଯେ ରୂପେ ସ୍ଵେଚ୍ଛାଦତ୍ତ ଉପହାର ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମାନତ କରିଅଛ, ତଦନୁସାରେ କରିବ ।” (ଦ୍ଵି.ବ ୨୩:୨୧-୨୩) । ଯିସୁହ, ଆନ୍ତେନ-ସନ୍ତାନଗଣ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧରୁ ଫେରିବା ବେଳେ ସେ ମନରେ ମନାସି କହିଲେ, “.....ଯେକେହି ମୋତେ ଭେଟିବା ପାଇଁ ମୋହର ଗୃହଦ୍ଵାରରୁ ବାହାରି ଆସିବ ସେ ନିଶ୍ଚେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କର ହେବ ଓ ମୁଁ ତାହାକୁ ହୋମବଳି ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବି ।” (ବିଚାର କର୍ତ୍ତା ୧୧:୩୧) ବିଜୟୀ ଯିସୁହ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଫେରି ଆସିବା ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ଏକମାତ୍ର କନ୍ୟା ତାହାଙ୍କୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ ଗୃହଦ୍ଵାର ନିକଟରେ ନୃତ୍ୟ କରୁ କରୁ ଆସିଲା । ସେ କନ୍ୟା ନିମନ୍ତେ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତାପ କଲେ ହେ, ଆପଣା ମାନତନ୍ୱୟାୟୀ

କମଳାକ୍ଷରୀ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି ରୂପେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ । ଜ୍ଞାନୀ ଶଲୋମନ ଆଲଗାକୁ ସତର୍କ କରି କହନ୍ତି, “ତୁମ୍ଭେ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ମାନତ କଲେ, କ୍ଷମା ପରିଶୋଧ କରିବାକୁ ବିଳମ୍ବ କର ନାହିଁ, କାରଣ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରେ ତାହାଙ୍କର ସ୍ଵୀକୃତି ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ ଯାହା ମାନତ କର, ତାହା ପରିଶୋଧ କର । ମାନତ କରି ପୁନର୍ବିଶ୍ଵାସ ନ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ତୁମ୍ଭର ମାନତ ନ କରିବାର ଭଲ ।” (ଉପ ୫:୪, ୫) । ଆପଣଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଭ୍ରାତା ଏଣ୍ଡୋକ କ୍ରୋଧରୁ ପଳାୟନକାରୀ ଯାକୁବ ବୋଧଲରେ, ଆପଣା ପିତୃ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିକଟରେ ମାନତ କରି କହିଥିଲେ, “.....ଯେବେ ପରମେଶ୍ଵର ସ୍ଵୀକୃତି ସହାୟ ହେବେ ଓ ମୋହର ଯିବା ପଥରେ ମୋତେ ରକ୍ଷା କରିବେ, ପୁଣି ଆପଣଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ନ ଓ ପରିଧାନ ଦେବେ, ଆଉ ଯେବେ ମୁଁ କୁଶଳରେ ପିତୃଗୃହକୁ ପୁନର୍ବାର ଆସିବି, ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋହର ପରମେଶ୍ଵର ହେବେ, ପୁଣି ମୁଁ ଏହି ଦେଖିବାପାଇଁ ଶ୍ରମ ରୂପେ ସ୍ଥାପନ କରିଅଛି, ତାହା ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଗୃହ ହେବ, ତହିଁର ବୁଦ୍ଧିଗାମିନୀ ମୁଁ ତୁମକୁ ଅବଶ୍ୟ ଦେବି ।” (ଆଦି ୨୮:୨୦-୨୨) । ଯାକୁବ ଆପଣା ମାଗିତାପ୍ରାୟୀ ଦଶମାଂଶ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ ।

ଇଡ୍ରାଏଲ ଆଦରଣୀୟ ହାନାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଖ୍ୟାପନା ଅଟେ, କାରଣ ସେ ଆପଣାର ଆଦରଣୀୟ ସମ୍ପଦ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ । “ଦେଖ, ସୁନ୍ଦରୀମାନଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦର ଅଧିକାର ଓ ଗର୍ଭଜାତ ପଲ ତାହାଙ୍କ ଦର ପୁରସ୍କାର । (ଇଡ୍ରାଏଲ ଉପରେ) ବିଶ୍ଵାସର ପିତା ଅବ୍ରାହମ, ଆପଣାର ଅଦ୍ଵିତୀୟ ପୁତ୍ରକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୋମବଳି ଦେବାକୁ ପଛଇ ନ ଥିଲେ । (ଆଦି ୨୨ମ ଅଧ୍ୟାୟ) । ‘‘ମିଶ୍ରାଏଲ ଆବ୍ରାହମ ପରାକ୍ଷିତ ହୋଇ ଉତ୍ସର୍ଗକରୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କଲେ, ହଁ, ଯେଉଁ କ୍ଷମା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ସମସ୍ତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ, ...’’ (ଏସା ୧୧:୧୭) । ଆପଣା ଅନାଚନ ଅନୁକ୍ରମରେ ନିଜ ପ୍ରାଣ ବଞ୍ଚାଇବା ଋଣ୍ଡା ନିମନ୍ତେ ସଞ୍ଚିତ ଦୁଇ ଷ୍ଟୁକ ମୁଦ୍ରା ଭଣ୍ଡାରରେ ଦାନୀୟାଙ୍କୁ ଦାନା, ବିଧବାର ଦାନକୁ ଯାଶୁଶୀଷ ପ୍ରଖ୍ୟାପନା କରିଥିଲେ । (ଲୁକ ୨୧:୧-୫) । ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦାନ ଦେବାକୁ ଲେଖନ୍ତି, “ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଆପଣା ହୃଦୟର ଦେଖିବାପାଇଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ସେପରି କରୁ, କୁଣ୍ଠିତ ଭାବରେ ନୁହେଁ, ଅବା ବାଧ୍ୟବାଧକତା ସେପରିକରି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହୃଦୟର ଦାନକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି ।” (୨ କୋରିନ୍ଥୀ ୯:୭)

ଇଡ୍ରାଏଲ ଆଦରଣୀୟ ହାନା ଆପଣା ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ସମୟରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ସିଂହାସନ ଉପରେ ନିଜ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ଦେଖିଥିଲେ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଦର ପୁତ୍ରକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୟଭକ୍ତିରେ ଭଜନ କରୁଥିଲେ । ଆପଣା ମାନତନୁଯାୟୀ, ତାହାଙ୍କ ଆଜୀବନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ

ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଶାମ୍ଭୁୟେଇଙ୍କୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦେଇଥିଲେ । ହାନୁଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଆତ୍ମେମାନେ ନିରନ୍ତର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମଙ୍ଗଳଦାନ ନିମନ୍ତେ କୃତଜ୍ଞତାରେ ଜୀବନଯାପନ କରୁ ।

- Kabita Gootam

ଆଜ୍ଞାବହୁ ସନ୍ତାନମାନେ ପିତାମାନଙ୍କ ସମାଦର କରନ୍ତି । (Fathers are honoured by obedient children)

“ପୁତ୍ର ଆପଣା ପିତାକୁ ଓ ଦାସ ଆପଣା ମୁନିବକୁ ସମାଦର କରେ, ମାତ୍ର ଆତ୍ମେ ଯେବେ ପିତା ଅଟୁ, ତେବେ ଆତ୍ମର ସମାଦର କାହିଁ ଓ ଆତ୍ମେ ମୁନିବ ଅଟୁ । ତେବେ ଆତ୍ମ ପ୍ରତି ଭୟ କାହିଁ ?

ପିତାମାନଙ୍କୁ ସମାଦର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ‘ସମାଦର’ କେବଳ ନାମକାର୍ଥେ ନ ହୋଇ, ଗୌରବ ସହ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକକର ଦୁଇ ପିତା ଅଛନ୍ତି, ଶାରୀରିକ ଓ ଆତ୍ମିକ । ଶାରୀରିକ ଭାବେ ‘ପିତା’ ମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମେମାନେ ଏହି ଜଗତରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରୁ । ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ପିତା ପରମେଶ୍ଵର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଆତ୍ମିକ ପିତା ଅଟନ୍ତି ।

୧) ଆଜ୍ଞାବହତା ଦ୍ଵାରା ଆତ୍ମେମାନେ ପିତାମାନଙ୍କୁ ସମାଦର କରୁ: ପ୍ରକୃତ ସମାଦର ଆଜ୍ଞାବହତାରୁ ଆସେ । “ହେ ପିଲାମାନେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସକାଶେ ଆପଣା ଆପଣା ପିତାମାତାଙ୍କର ଆଜ୍ଞାବହ ହୁଅ । କାରଣ ଯାହା ଯଥାର୍ଥ, ଆପଣା ପିତାମାତାଙ୍କର ସମାଦର କର, (ଏହା ପ୍ରତିଜ୍ଞାଯୁକ୍ତ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ଆଜ୍ଞା) ।” (ଏଫିସୀ ୬:୧-୨) ଆଜ୍ଞାବହତା ଓ ସମାଦର କିପରି ପରସ୍ପର ସଂଯୁକ୍ତ ଏହି ବାକ୍ୟରୁ ସସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ । ଯେଉଁ ପୁତ୍ର ବା ପୁତ୍ରୀ ଆପଣା ପିତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହ ନୁହେଁ, ସେ ତାହାଙ୍କ ଅବମାନନା କରେ । ଆଜ୍ଞାବହତା ବିନ୍ଦୁ “ପିତାଙ୍କ ଦିବସ” (Father's Day)ରେ ଦେଇଥିବା ବହୁମୂଲ୍ୟ ଦାନଗୁଡ଼ିକ ସବୁ ମୂଲ୍ୟହୀନ । ସମାଦର ବିନ୍ଦୁ ‘ଦାନ’ର ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ । ପିତାମାତାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାବହ ହେବା ଦ୍ଵାରା, ସନ୍ତାନମାନେ ତାହାଙ୍କ ସମାଦର କରନ୍ତି ।

୨) ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ, ଏ ବିଷୟ ସତ୍ୟ ଅଟେ: ମଲାଖୁ ଭାବବାଦୀଙ୍କ ସମୟରେ ସୁଦ୍ଧା, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଅମାନ୍ୟ କରି, ତାହାଙ୍କୁ ଅପମାନିତ କରିଥିଲେ । (ମଲାଖୁ ୧:୬, ୨:୯) । ଯୀଶୁ କହିଲେ “ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କର, ତାହାହେଲେ ମୋହର ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କରିବ ।” (ଯୋହନ ୧୪:୧୫)

୧ମ ଯୋହନ ୨:୩, ୪ ପଦରେ ପ୍ରେରିତ ଯୋହନ କହନ୍ତି, “ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରୁ, ତେବେ ତଦ୍ୱାରା ଜ୍ଞାତ ହେଉ ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣୁ, ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ନ କରି ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ ବୋଲି ଯେ କହେ, ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ।”

୩) ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହେଉ : ବାକ୍ୟ କହେ, ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ, “ପୁତ୍ର ହେଲେ ହେଁ ଦୁଃଖଭୋଗ ଦ୍ୱାରା ଆଜ୍ଞାବହତା ଶିକ୍ଷା କଲେ ।” (ଏବ୍ରୀ ୫:୮, ୯) ଆମ୍ଭେମାନେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସଦୃଶ୍ୟ ଆଜ୍ଞାବହତା ସ୍ୱଭାବ ଶିକ୍ଷା କରୁ । ଆରାଧନା ପଦ୍ଧତିରେ, ତାହାଙ୍କ ପରିଚର୍ଯ୍ୟାରେ ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅନୁସରଣ କରି, ଆଜ୍ଞାବହ ହେଉ । ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଜୀବନ-ଯାପନର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ବାକ୍ୟର ଅନୁସରଣ କରୁ, ସେ ପରିମାଣରେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ସମାଦର କରିଥାଉ ।

ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ଶାରୀରିକ ପିତାମାତାଙ୍କ ସହ ସଦ୍‌ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ । ତା ଠାରୁ ଅଧିକ ଭାବେ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହ ହେଉ ଓ ତାହାଙ୍କ ସମାଦର କରୁ । ଆପଣ କି ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ଆତ୍ମମାନଙ୍କ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଜ୍ଞାବହ ହୋଇ, ତାହାଙ୍କ ସମାଦର କରୁଅଛନ୍ତି ।

- Bobby Dockery

NO TIME

I knelt to pray, but not for long
I had too much to do.
Must hurry off and get to work
For bills would soon be due.

And so I said a hurried prayer
And jumped up from my knees
My Christian duty now was done
My soul could be at ease.

All through the day I had no time
To spread a word of cheer
No time to speak of Christ to friends
They'd laugh at me I fear.

No time, no time, too much to do
That was my constant cry.
No time to give to those in need
At last it was time to die.

And when before the Lord I came
I stood with downcast eyes
Within his hands He held a book
It was the "Book of life".

God looked into His book and said,
Your name I just can't find
I started once to write it down.
But you never had time.

- Selected

ଗେହେନ୍ନା (The Gehenna)

ପୁରାତନ ନିୟମରେ ଏକ ପଦ ଅଛି, ଯାହାର ଅର୍ଥ, “ହିନ୍ନୋମ ପୁତ୍ର”ର ଉପତ୍ୟକା । ଏହି ପଦ ଆୟେମାନେ ଯିହୋଶୁୟ ୧୫:୮ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ରାଜାବଳି ୨୩:୧୦ ବାକ୍ୟରେ ଗଢ଼ିପାରୁ । ଏହା ଯିରୁଶାଲମର ଦକ୍ଷିଣ ଭାଗର ତଳଭୂମି । ସେଠାରେ ମଲୋକ୍ (Moloch) ନାମକ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଦେବତାର ଆରାଧନା କରାଯାଉଥିଲା । ରାଜା ଆହସ୍ତ ଓ ମନଷ୍ଠି ଏହି ଉପତ୍ୟକାରେ ଅନ୍ୟଦେଶୀୟ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ଆରାଧନା କରି ସେମାନଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବଳି ଅର୍ପଣ କରୁଥିଲେ । (ଦ୍ଵି.ବ ୨୮:୩ ଓ ୩୩:୬) । ସୁଖ୍ୟାତ ରାଜା ଯୋଶିୟ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ‘ଅଶୁଚି ସ୍ଥାନ’ ବୋଲି କହି, ଯିହୁଦୀ ପୁରାତନଙ୍କ ଜୀବନରେ ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଥିଲେ । (ଦ୍ଵି.ରା ୨୩:୧୦) । ସେଠାରେ ମୃତ ଶରୀର ଦହନ କରୁଥିଲେ । (ଯିରିମିୟ ୩୧:୪୦ ଓ ଯିଶାଇୟ ୬୬:୨୪)

ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଭାବବାଦୀମାନେ ଏହି ହିନ୍ନୋମ ଉପତ୍ୟକାର ବିଚାର ବିଷୟରେ ପ୍ରକଟନ କରିଥିଲେ । ଏହା ଆଗାମୀ ବିଚାରର ଏକ ଉଦାହରଣ ଥିଲା । (ଯିରିମିୟ ୭:୩-୮, ଯିଶାଇୟ ୩୧:୯)

ନୂତନ ନିୟମର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ 'ଗେହେନ୍ନା' ଅର୍ଥ କେବଳ 'ହିନ୍ଦୋମ' ଉପତ୍ୟକା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଅନନ୍ତ ଶାସ୍ତିର ସ୍ଥାନ । 'ଗେହେନ୍ନା'ର ସମତୁଲ୍ୟ ଅର୍ଥ ଦେଉଥିବା ଆଉ କେତୋଟି ପଦ, ଆମ୍ଭେମାନେ ନୂତନ ନିୟମରେ ପଢ଼ିଆଉ: ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା:-

- * ଅନନ୍ତ ଅଗ୍ନି (ମାଥୁରା ୧୮:୮-୯, ୨୫:୪୧)
- * ଅନିର୍ବାଣ ଅଗ୍ନି (ମାଥୁରା ୩:୧୨, ମାର୍କ ୯:୪୪-୪୮)
- * ଅଗ୍ନିକୁଣ୍ଡ (ମାଥୁରା ୧୩:୪୨)
- * ଅଗ୍ନିମୟ ହୃଦ (ପ:ବା ୨୦:୧୪)
- * ଅଗ୍ନି ଓ ଗନ୍ଧକ (ପ୍ର:ବା ୧୪:୧୦ ଓ ୧୯:୨୦)
- * ଯଶଶା ସ୍ଥଳ (ପ୍ର:ବା ୧୪:୧୦ ଓ ଲୁକ ୧୬:୨୩)
- * ପାତାଳ କୁଣ୍ଡ (ପ୍ର:ବା ୨୦:୩)
- * ଅନନ୍ତ ଶାସ୍ତି (ମାଥୁରା ୨୫:୪୬)
- * ଅଗାଧ ଅନ୍ଧକାର (ମାଥୁରା ୮:୧୨, ୨୨:୧୩, ୨୫:୩୦)

ଅନେକଙ୍କ ମନରେ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠିପାରେ, ଗେହେନ୍ନା ଏକ ଅଗ୍ନିମୟ ସ୍ଥାନ ଓ ଅନ୍ଧକାରମୟ ସ୍ଥାନ କିପରି ହୋଇପାରେ ? ଇସ୍ରାଏଲ ଜାତି ନିମନ୍ତେ 'ଅଗ୍ନି' ଅର୍ଥାତ୍ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ (ଯାତ୍ରା ୧୯:୧୮, ୪୦:୩୮, ଦ୍ଵି:ବି ୪:୧୨, ୫:୪) । ଅଗ୍ନି ସମତୁଲ୍ୟ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ପବିତ୍ରତା, ଦୁଷ୍ଟତା ସହ୍ୟ କରିପାରେ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କ ଅସନ୍ତୋଷ ବିଷୟ, ସେ ଅଗ୍ନି ଦ୍ଵାରା ବିନଷ୍ଟ କରନ୍ତି । "ଆମ୍ଭ କ୍ରୋଧର ଅଗ୍ନି ପ୍ରଜ୍ଵଳିତ ହେଲା, ତାହା ନୀଚତମ ପାତାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଳୁଅଛି ଓ ପୃଥିବୀକୁ ତଦୁପମ୍ଭ ବସ୍ତୁ ସହିତ ଗ୍ରାସ କରେ, ଆଉ ପର୍ବତମାନର ମୂଳଦୁଆ ଢଳାଏ । (ଦ୍ଵି:ବି ୩୨:୨୨)

ପ୍ରକୃତରେ ଗେହେନ୍ନାର ଆପଣାର କିଛି ଶକ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ନିଷିଦ୍ଧ କରିବାକୁ ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ଶକ୍ତି ଅଛି । ପରିତ୍ରାଣ ଓ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ 'ଆଲୋକ' ସଦୃଶ୍ୟ ଯାହାକି ଅନ୍ଧକାରର ବିରୁଦ୍ଧ । ପରମେଶ୍ଵରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ବାହାରେ କେବଳ ଅନ୍ଧକାର । (ମାଥୁରା ୨୨:୧୩) । ଆସ ଆମ୍ଭେ ସେହି ନିତ୍ୟ ଅଗ୍ନିରୁ ଯାଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ରକ୍ତ ଦ୍ଵାରା ବଞ୍ଚିତ ହୋଇ, ତାହାଙ୍କ ଆଲୋକ ଓ ଆନନ୍ଦମୟ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରୁ ।

- Hans J. Denderscheck

HIS NAME

GOD GAVE JESUS NAME

- 1) In fact, He "highly exalted him" and gave Him a "name which is above every name" (Philippian 2:9 Acts 4:12). God "set him at his own right hand" far above "every name that is named, not only in this world, but also in that which is to come" (Ephesians 1:20-21).

Jesus has many "names," in fact .

- * To Abraham and Moses He was the great "I AM" (Exodus 3:14; John 8:58).
- * To Moses He was "the Passover Lamb" (Exodus 12:23; 1 Corinthians 5:7).
- * To David He was "the Good Shepherd" (Psalm 23; John 10:11).
- * To Solomon He was "the Rose of Sharon" (Song of Solomon 2:1; Isaiah 35:1-2).

Since holiness is beautiful (1 Chronicles 16:29), Jesus is the most attractive person ever to live, since He was the holiest (Hebrews 4:15).

- * To Job He was "the Kinsman Redeemer" (Job 19:25;

Ephesians 1:7; Revelation 5:9).

To Isaiah He was "the Rock in a weary land" (Isaiah 32:2; 1 Corinthians 10:4; John 7:37).

To Jeremiah He was "the Lord our Righteousness" (Jeremiah 23:6; 1 Corinthians 1:30).

The psalmist said. "His name shall endure for ever : his name shall be continued as long as the sun: and men shall be blessed in him : all nations shall call him blessed" (Psalm 72:17).

Printed Book Only

From :

SATYA VANI

P.O. Box 80,
Kakinada - 533 001

To

(FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY)